

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลจาก ๒ ทาง ดังนี้

๑. วิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยประเภทนวนิยาย จำนวน ๕ เรื่อง คือเรื่อง นิกกับพิม แว่ววัน แมงมุมเพื่อนรัก เอมิดยอคนักสืบ และพลายมลิวัลย์ โดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น และเกณฑ์นโคผานการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ ท่าน^๑

๒. ประมวลความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน ๑๐๐ คน ตอนวนิยาย ๑ เรื่อง จากครู ๒๖ โรงเรียน

ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

๑. ขั้นดำเนินการ

๑.๑ ศึกษาหลักสูตร หนังสือ วารสาร ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ ศึกษาหลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสืออ่านประกอบซึ่งเขียนไว้ในตำราทั้งของไทยและของต่างประเทศ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ หนังสือนวนิยายจำนวน ๕ เรื่อง ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสำรวจจากการอ่านหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยประเภทนวนิยายของครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วเลือกนวนิยายเรื่องที่ครูเลือกใช้มากที่สุด โดยใช้การแจกแจงความถี่

๒.๒ เกณฑ์ในการวิเคราะห์นวนิยาย

^๑ ฤภาคผนวก ก.

๒.๓ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ หมวด คือ

หมวดที่ ๑ แบบเติมคำและแบบเลือกตอบ เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หมวดที่ ๒ แบบมาตรา ส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หมวดที่ ๓ แบบเลือกตอบ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หนังสืออ่านประกอบ

หมวดที่ ๔ แบบปลายเปิด ตอบโดยเสรี ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบสอบถามชุดนี้ เมื่อสร้างเสร็จแล้ว ผู้วิจัยก็นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน^๑ ตรวจสอบแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองกับครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยขอความร่วมมือจาก ครูโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑๐ คน ทดลองตอบแบบสอบถาม เพื่อหาข้อบกพร่องของคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

๓. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นครูที่สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๒๓ จำนวน ๑๐๐ คนต่อ นวนิยาย ๑ เรื่อง จากโรงเรียนรัฐบาล ๒๖ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับเป็นตัวอย่างประชากร มีดังนี้คือ

^๑ คุณากณนวก ข.

๑. โรงเรียนปทุมคงคา
๒. โรงเรียนเบญจมราชาลัย
๓. โรงเรียนสายปัญญา
๔. โรงเรียนทวีธาภิเศก
๕. โรงเรียนศรีอยุธยา
๖. โรงเรียนศึกษานารี
๗. โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
๘. โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์
๙. โรงเรียนสตรีวิทยา
๑๐. โรงเรียนวัดสระเกศ
๑๑. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
๑๒. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
๑๓. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
๑๔. โรงเรียนวัดธาตุทอง
๑๕. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม
๑๖. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
๑๗. โรงเรียนวัดราชาธิวาส
๑๘. โรงเรียนวัดสุทธิวาราม
๑๙. โรงเรียนวัดสังเวช
๒๐. โรงเรียนเทพศิรินทร์
๒๑. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
๒๒. โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร
๒๓. โรงเรียนทอวัง
๒๔. โรงเรียนวัดประสาธ
๒๕. โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
๒๖. โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๔.๑ การเลือกหนังสือ ผู้วิจัยได้เลือกหนังสือนวนิยายจำนวน ๕ เรื่อง โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความนิยมอ่านนวนิยายที่ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบทั้งหมด ของครู จำนวน ๑๑๔ คนในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วนำมาจัดเรียงลำดับความนิยมอ่านจากมากไปหาน้อย

๔.๒ การวิเคราะห์หนังสือ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หนังสือโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นและผ่านการตรวจพิจารณาแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว^๑

๔.๓ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้เลือกไว้ จำนวน ๒๒ โรงเรียน เพื่อสอบถามครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๒๔ และรับคืนตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ โดยมีหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๔ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง

๔.๕ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ๒๓๔ ชุด ผู้วิจัยได้นำมาคัดเลือกสำหรับทำการวิเคราะห์ ๑๗๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๗๗

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามครบแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

๕.๑ นำคำตอบจากข้อมูลแบบเติมคำ และแบบเลือกคำตอบในหมวดที่ ๑ และหมวดที่ ๓ มาแจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และบรรยาย

๕.๒ หากค่าเฉลี่ยของคำตอบจากข้อมูลแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น ๕ ระดับ คือ

^๑ คุณภาคนวก ค.

มากที่สุด	เท่ากับคะแนน	๕
มาก	เท่ากับคะแนน	๔
ปานกลาง	เท่ากับคะแนน	๓
น้อย	เท่ากับคะแนน	๒
น้อยที่สุด	เท่ากับคะแนน	๑

คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}^{\circ}$$

๕.๓ แปลความหมายของค่าเฉลี่ย ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้คือ

๔.๕๖ - ๕.๐๐ เท่ากับ มากที่สุด

๓.๕๖ - ๔.๕๕ เท่ากับ มาก

๒.๕๖ - ๓.๕๕ เท่ากับ ปานกลาง

๑.๕๖ - ๒.๕๕ เท่ากับ น้อย

๑.๐๐ - ๑.๕๕ เท่ากับ น้อยที่สุด

^๑ ประคอง วรรณสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๐.

๕.๔ นำค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อมาวัดการกระจายของคะแนนจากแนวโน้ม
เข้าสู่ส่วนกลาง โดยการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)
ของแต่ละข้อ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

S.D = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมด

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ที่ในรูปตารางและอธิบายประกอบ

๕.๕ นำข้อมูลเกี่ยวกับส่วนที่เป็นคำตอบเสริมมาเสนอในรูปการบรรยาย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

ประคอง วรรณสูง, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า ๕๑.